

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

været ude for store sjælelige lidelser, og de har været ude for vanskeligheder af mere håndfast karakter, så hvad der kan gøres, når det ikke drejer sig om en, der er bevist stikker, det bør gøres. Jeg har forstået, at justitsministeriet og tidligere ministeriet for særlige anliggender har fulgt den praksis, at de har meddelt de pårørende resultatet af en undersøgelse, og jeg har forstået, at der som resultat af landstingsdebatten blev nedsat et rigsdagsudvalg, som skulle modtage oplysninger om disse sager; og såvidt jeg ved, har dette rigsdagsudvalg udvirket, at der er sket en ændring i formuleringen af de skrivelser, man sender til de pårørende.

Offentligheden har fået meddelelse om en 9—10 tilfælde, hvor personer er blevet likvideret, uden at de var stikkere, men udover det har offentligheden krav på at få at vide, hvorledes klager over likvideringer behandles, om der foretages undersøgelser, og da hvorledes, gennem politiet, eventuelt på anden måde, under hvilke former politimæssige undersøgelser foregår, om de politifolk, der foretager undersøgelsen, er særlig udvalgt, og da ud fra hvilke synspunkter de er udvalgt, idet udvælgelsen har betydning for en fuldt objektiv behandling af sagerne. Offentligheden har endvidere et naturligt krav på at få at vide, at der efter de omtalte forhandlinger i landstinget i marts 1947 er nedsat et rigsdagsudvalg til at følge disse sager, og har krav på at få at vide, hvilke medlemmer udvalget består af, samt hvilken kompetence udvalget faktisk har.

Når arbejdet med klagerne er tilendebragt, bør det offentligt oplyses, hvor mange klager der er blevet behandlet, og hvorledes disse tilfælde fordeler sig på dem, der bevisligt var stikkere, og de andre. Desuden må det kunne meddeles offentligheden, hvor mange af de drab, som justitsministeren er vidende om, der har fundet sted under besættelsen, og hvor mange der er sket efter besættelsen, hvor mange af de førstnævnte drab under besættelsen modstandsbevægelsen påtager sig ansvaret for, og hvor mange der er blevet givet direkte ordre til fra de dertil kompetente organer indenfor modstandsbevægelsen. Hvad de øvrige drab, der er sket under eller efter besættelsen, angår, må der kunne gives oplysning om, hvorledes de kan klassificeres.

Jeg henstiller til den højtærede justitsminister at give offentligheden disse oplysninger.

Svend Jørgensen: Under finanslovdebatten i fjor omtalte jeg den i 1948 afgivne betænkning vedrørende spørgsmålet om videnskaberne fremme i Danmark ved foranstaltninger fra statens side, og jeg gjorde i den forbindelse opmærksom på ønskeligheden af, at tilskuddene til de videnskabelige tidsskrifter og selskaber blev forhøjet fra 50 000 kr. til 100 000 kr., således som det var foreslået i betænkningen.

Når jeg igen vender tilbage til denne sag, er det, fordi jeg underhånden har erfaret, at den højtærede undervisningsminister nu skulle være sindet at efterkomme dette ønske. De omtalte tilskud har jeg søgt dels i finanslovsforslaget, dels i statsregnskabet; de skal formentlig findes enten under posten: andre kulturelle selskaber og organisationer, eller under den post, der hedder: til ministeriets disposition til fremme af kunstneriske og videnskabelige formål. Den første post er i det foreliggende finanslovsforslag opført med 283 715 kr. og i statsregnskabet for 1948—49 med 381 700 kr., altså med en nedskæring på 98 000 kr., medens den sidstnævnte post de tilsvarende steder er opført med henholdsvis 381 850 kr. og 304 800 kr., altså med en forhøjelse på 77 000 kr. Jeg vil unægtelig helst søge de eventuelle tilskud til de videnskabelige tidsskrifter og selskaber det sidste sted, hvor forhøjelsen findes, men det er selvfølgelig ikke udelukket, at den eventuelle forhøjelse også kan være indeholdt i den anden post, trods dennes nedskæring. Hvis den højtærede minister nu herfra ville bekræfte, at det — således som jeg altså underhånden har hørt — er hans agt at forhøje disse tilskud, er jeg sikker på, ja, så ved jeg, at det vil vække stor glæde mange steder, selvom en sådan forhøjelse i virkeligheden er meget beskeden set på baggrund af den prisudvikling, der har fundet sted i de senere år.

Jeg vil også — i fortsættelse af det, jeg sagde i fjor, og i denne forbindelse — bede den højtærede minister ikke at glemme de historiske amtssamfund, hvis sag jeg som nævnt talte i fjor. Deres fornemste opgave er jo udsendelse af en lokalhistorisk årbog; dertil får de forskellige lokale tilskud, og de kan også glæde sig ved et statstilskud, men dette har hidtil ikke været mere end 200 kr. om året. Ja, jeg ved nok, der er et par stykker, som får lidt mere, men finder staten det rimeligt at yde støtte, var det ikke for meget, synes jeg, at man i hvert fald ydede hvert af disse samfund en 400 500 kr. årlig.